

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.303/2025/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Lohn Ügyvédi Iroda, ügyvédi iroda1 címe

(ügyintéző: dr. Lohn Balázs ügyvéd)

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Varga Roland Ügyvédi Iroda, ügyvédi iroda2 címe

(ügyintéző: dr. Varga Roland ügyvéd)

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 66.P.20.811/2025/14.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 120.000 (százhuszezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2022. december 1-jétől kezdődően az európai uniós költségvetési források felhasználásának ellenőrzésére létrehozott autonóm államigazgatási szerv, az Szervezet tisztségét tölti be.

A felperessel szemben jelentős értékre elkövetett hűtlen kezelés és hivatali visszaélés gyanúja miatt büntetőeljárás van folyamatban, melynek során a felperest 2025. január 16-án gyanúsítottként hallgatták ki. Ezzel összefüggésben a Nyomozó Hatóság 2025. január 16. napján az portall oldalon sajtóközleményt tett közzé, mely a gyanúsítás tárgyát képező cselekményekről az alábbiakat tartalmazta: „A vonatkozó jogszabály alapján az Szervezet

központi költségvetési szerv, amelynek tisztségviselőjét a miniszterrel azonos juttatások illetik meg. Ennek megfelelően – egyebek mellett – egy hivatali gépkocsi személyes használatára jogosult. Az Szervezet az tisztségviselő gépjárműhasználatára egy felső kategóriás gépkocsit bérelt. A megalapozott gyanú szerint a hatóság tisztségviselője emellett egy másik gépjárművet is béreltetett az Szervezet vagyonának terhére. A szintén felsőkategóriás autót többnyire az tisztségviselő – hatósággal munkaviszonyban nem álló, így gépjárműhasználatra sem jogosult – egyéb érdekelt magáncélokra használta [...] Az Szervezet tisztségviselője a vagyonkezelési szabályt megszegve közel 14 millió forint vagyoni hátrányt okozott az Szervezetnek.”

A közlemény kitért továbbá a felperessel szemben megfogalmazott, az Szervezet tisztségviselőivel kapcsolatos – a perrel nem érintett – hivatali visszaéléssel kapcsolatos gyanúra is.

A felperes meggyanúsítását és a nyomozó hatóságok egyéb eljárási cselekményeit jelentős médiafigyelem kísérte.

Az alperes által működtetett portál lekérhető médiaszolgáltatás felületén 2025. január 18. napján jelent meg a „cikk címe” című rövid terjedelmű sajtóközlemény, melybe az alperes a TV csatorna lineáris médiaszolgáltatás keretében aznap 12 óra 16 perckor bemutatott műsorszám felvételét ágyazta be. Az alperes a műsorszámában egy másik sajtószerv értesüléseire hivatkozással hírt adott a felperessel szemben indult büntetőeljárásról, e körben a gyanúsítás szerinti bűncselekményeket megnevezte, továbbá a videófelvétel felvétel ideje1 közötti részében azt az állítást fogalmazta meg a felperest érintően, hogy „Mindemellett az is felmerült, hogy a hatóság pénzen újíttatta fel az ingatlant, sőt a kerítés is abból a pénzből épülhetett.”

Az alperesi médiatartalom folytatásában, annak a felvétel ideje2 közötti részében az is elhangzott, hogy: „felperes emellett szintén a hatóság büdzsájából nem csak saját magának, hanem a egyéb érdekeltnek is kölcsönzött egy terepjárót, amivel mintegy 14 millió forintos kárt okozott.”

A felperes az alpereshez helyreigazítási kérelemmel fordult, melyben az alábbi helyreigazító közlemény közzétételét kérte Helyreigazítás cím alatt:

„Valótlanul híreszteltük, hogy felperes, az Szervezet tisztségviselője a hatóság pénzen újíttatta fel az ingatlanát, sőt a kerítés is abból a pénzből épülhetett, illetve felperes, az Szervezet tisztségviselője a hatóság büdzsájából nem csak saját magának, hanem a egyéb érdekeltnek is kölcsönzött egy terepjárót, amivel mintegy 14 millió forintos kárt okozott.

Ezzel szemben a valóság az, hogy felperes, az Szervezet tisztségviselője nem újíttatta fel az ingatlant a hatóság pénzen és a kerítés sem abból a pénzből épült, valamint felperes, az Szervezet tisztségviselője nem kölcsönzött a egyéb érdekeltnek terepjárót a hatóság büdzsájából, így ezzel nem okozott kárt sem.”

Az alperes a kérelemnek nem tett eleget.

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az előzetes eljárásban megjelölt közleménnyel azonos tartalmú helyreigazításnak a portál oldalon való közzétételére a 2025. január 18-ai cikk címe alatt mindaddig amíg a cikk elérhető az eredetivel azonos helyen és formátumban.

Állította, hogy otthonában felújítást nem végeztetett a hatóság pénzén, a kerítése sem a hatóság pénzéből épült. Valójában a hatóság biztonsági szolgálata az Hivatal javaslatára és az Bizottságának engedélyével ideiglenesen, a tisztsége betöltésének idejére biztonsági okokból a személyvédelmi előírásoknak megfelelő kamerákat szerelt fel, a már meglévő kamerák mellé, továbbá ugyancsak biztonsági okokból és ideiglenesen egy rövid, kb. 100 méteres szakaszon megerősítették.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Kiemelte, hogy a felperest fokozott tűrési kötelezettség terheli, a sérelmezett közlések a közügyek szabad vitatásával állnak összefüggésben. A felperes ingatlanának felújításával, a kerítés építésével összefüggésben tett közlések valós tények, ő sem vitatta, hogy a hatóság pénzén került sor a kerítésének részbeni megerősítésére, felújítására, valamint az ingatlan kamerákkal történő ellátására. Ezek köznyelvben ingatlannal kapcsolatos beruházásnak minősülnek. A másodikként sérelmezett közlés tekintetében a PK 14. számú állásfoglalására utalt, valamint a Nyomozó Hatóság 2025. január 16. napján megjelent közleményben foglaltakra. Vitatta a valóság feltüntetésének indokoltságát is.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül a portál oldalon a 2025. január 18. napján megjelent „cikk címe” című cikk címe alatt és a lead felett, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig tegye közzé; valamint a portál oldal kezdő oldalán 24 órán keresztül az eredeti cikk megjelenési helyével azonos helyen és betűszedéssel önálló hírként, „cikk címe1” címmel tegyen közzé felhívást és arra kattintva tegye olvashatóvá az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás:

A 2025. január 18. napján »cikk címe« címmel megjelent cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes, az Szervezet tisztségviselője a hatóság pénzén újjátarta fel az ingatlanát, és a kerítés is abból a pénzből épülhetett.”

Ezt meghaladóan a bíróság a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest és az alperest, hogy fizessenek meg e határozat jogerőre emelkedését követő hatvanadik napig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi

számlájára – személyenként 15.750 forint meg nem fizetett illetéket.

Határozatának indokolásában hivatkozott Magyarország Alaptörvénye IX. cikk (2) bekezdésére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. §, 10. § és 12. §-ára, valamint a Kúria PK 12. és 14. számú állásfoglalására.

Az alkotmánybíróági gyakorlat alapján alapjogi vizsgálatot folytatott le és elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes által sérelmezett közlések közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröznek a felperes által ellátott funkcióra. A közlés a közhatalom gyakorlásával kapcsolatos magatartására, az azzal való visszaélésre vonatkoznak, ennél fogva a felperest fokozott tűrési kötelezettség terheli. Rögzítette, hogy a perben nem volt vitás a peres felek között, hogy a sérelmezett közlések tényállítások.

Az ún. második közlés vonatkozásában hivatkozott a PK 14. számú állásfoglalásra. Az alperes cikkében az említett közlésekkel összefüggésben a valóságnak megfelelően közölte a gyanúsítás tényét, azt a felperes sem állította, hogy ezek a cselekmények nem szerepeltek a gyanúsításban. A műsorszámban elhangzottakból az átlagolvasó számára kiderül, hogy a felperest a nyomozó hatóságok gyanúsították meg a hivatkozott cselekmények elkövetésével, és hogy jelenleg nyomozás zajlik a felperessel szemben, ezért e körben a keresetet elutasította.

A második közlések „ingatlan felújítására és a kerítésnek a hatóság pénzéből való építésére” közlésekkel kapcsolatosan azt állapította meg, hogy a sérelmezett sajtóközlemény a felperessel szembeni büntetőeljárásról szól, azzal összefüggésben fogalmaz meg a felperes személyét bíráló közléseket. Ennek során az alperes a gyanúsítással érintett cselekmények valóságnak megfelelő ismertetése mellett, azon túlmenően, ugyanazon szöveggörnyezetben fogalmazta meg ezen közléseket is. A tudósítás megtekintése után ezért az átlag néző arra következtet, hogy a felperes nem csak a gyanúsításban közölt cselekményeket követhette el, hanem azon túlmenően egyéb, az ingatlana felújítását érintő beruházásokat is elvégeztethetett a hatóság pénzén, azaz csalárd módon eljárva, tisztségével visszaélve újította fel az ingatlanát, építtette meg a kerítését. Az alperes azonban ezen állításai valóságát nem bizonyította. Az alperes által is hivatkozott, a felperes sajtótájékoztatóján elhangzott tények: a biztonsági okokból és a hatóságok engedélyével történt kamerafelszerelés, valamint a kerítés egy szakaszának biztonsági okokból történt megerősítése a hétköznapi értelmezés szerint nem tartoznak egy ingatlanhoz kapcsolódó felújítás fogalmi körébe, még beruházásoknak sem tekinthetők. Ingatlan felújítása alatt a köznyelvben eleve valamilyen nagyobb értékű, az ingatlan valamely lényeges részét, az épület homlokzatát, vagy belső kialakítását érintő nagyobb beruházás értendő, nem pedig további biztonsági kamerák felszerelése.

A kerítéssel összefüggő állítás vonatkozásában egy átlag néző által értett tartalma az, hogy a felperes a hatóság pénzén építtette meg a kerítését. Egy már meglévő kerítés egy részének megerősítése nem azonos a kerítés felépülésével, emellett az alperes azt sem cáfolta, hogy erre is a hatóságok engedélyével került sor, következésképpen a felperes csalárd eljárása fel sem merülhetett, ennek alátámasztására a sajtószerv bizonyítékot nem szolgáltatott.

Az alperest az ügynevezett első közlés vonatkozásában helyreigazításra kötelezte azzal, hogy a valóság feltüntetését mellőzte, mivel az semmilyen többlet tartalmat nem hordoz, csupán a

sérelmezett közléseket ismételné meg.

A perköltségről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte.

Kiemelte, hogy a felperes közéleti szereplőnek minősül, emiatt nagyobb türelmet kell tanúsítania. A sérelmezett közlések nem lépték túl a szabad véleménynyilvánítás megengedett kereteit, azok a közügyek szabad vitatásával állnak összefüggésben.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított közlések valós tény híresztelésnek tekintendők. A felperes sem vitatja, hogy a hatóság pénzén került sor a kerítésének részbeni megerősítésére, felújítására, valamint az ingatlan kamerákkal történő ellátására. Ezek az átlag néző szempontjából ingatlannal kapcsolatos beruházásnak, felújításnak minősülnek. Hivatkozott más ügyben hozott elsőfokú bíróság ítéletére. A fellebbezés előterjesztéséért perköltséget számított fel.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, valamint az alperes perköltségben való marasztalását kérte.

Kiemelte, hogy hamis tényállítás esetén a véleménynyilvánítás szabadsága már nem feltétlen. Korábban az alperes maga is tényállításnak tekintette a közléseket, és nem véleménynyilvánításnak, ezt a fellebbezésében már nem teheti meg.

Az alperes által hivatkozott sajtótájékoztatón nem tett olyan nyilatkozatot, ami megegyezett volna a sérelmezett közlések tartalmával. A kerítés kizárólag egy 100 méteres szakaszon, ideiglenes jelleggel, egy vékony vadhálóval került csupán megerősítésre.

A már kiépített kamerarendszer új kamerái szintén ideiglenes jelleggel kerültek kihelyezésre, magas szintű hozzájárulással, azaz teljesen jogszerűen történtek meg.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a megvalósult beruházások a kialakult társadalmi közfelfogás szerint nem tekinthetők ingatlan felújításnak vagy kerítés felépítésnek. Hivatkozott más elsőfokú eljárásban hozott ítéletekre. Az alperesi közlések nem csak valótlan tartalmúnak, hanem olyan képet is kialakítanak róla, mintha az Szervezet pénzéből hatalommal visszaélve, magáncélú, nagyértékű juttatásokat vett volna igénybe.

[7] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

[8] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[9] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére, vagy a Pp. 381. §-ában szabályozott, annak mérlegelhető hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperes sem hivatkozott. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak szerint helybenhagyta.

[10] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között gyakorolta a felülbírálati jogkörét. Erre tekintettel a másodfokú bíróság nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének „a hatóság büdzséjéből nem csak saját magának, hanem a egyéb érdekeltnek is kölcsönzött egy terepjárót, amivel mintegy 14 millió forintos kárt okozott” közlés tekintetében a kereset elutasítását, valamint a helyreigazító közleményben a valóság feltüntetésére vonatkozó felperesi igény elutasítását.

[11] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében helytállóan mutatott rá, hogy az ügynevezett első közlést, „a hatóság pénzén újíttatta fel az ingatlanát, és a kerítés is abból a pénzből épülhetett” az alperes ellenkérelmében maga is tényállításnak tekintette, csak a fellebbezésben hivatkozott arra is, hogy az véleménynyilvánítás, ezért a fellebbezésében ezzel kapcsolatos nyilatkozata ellenkérelemváltoztatásnak minősül, amely a Pp. 373. § (2) bekezdésének általános, valamint a Pp. 500. § (1) bekezdés g) pontja szerinti speciális tilalma alapján nem megengedett. A másodfokú bíróság azonban megjegyzi, hogy a fellebbezéssel érintett közlések tényállítások, mivel konkrét múltbeli tevékenységre, eseményre vonatkoznak.

[12] A jogvita elbírálása során értékelni volt szükséges Magyarország Alaptörvénye rendelkezéseit, annak a VI. cikk (1) bekezdésének, a IX. cikkének előírásait. A jóhírnév védelméhez való joghoz és a véleménynyilvánítás szabadságához kapcsolódó jogvita okán, az alapjogok kollíziója folytán szükséges az Alkotmánybíróság e körben kialakult gyakorlatát is figyelembe venni.

[13] Az elsőfokú bíróság helytállóan folytatta le az alapjogi tesztet. E körben azon megállapítása, miszerint a felperes által sérelmezett közléseket tartalmazó közlemény és maga a kifogásolt közlések is egyértelműen a közügyek vitatásához kapcsolódnak, helyes, ennél fogva a véleménynyilvánítás szabadsága szélesebb körű védelmet élvez. A felperes ezt meghaladóan az Szervezet tisztségviselője, így közéleti szereplő is.

[14] A fellebbezéssel érintett közlések PK 12. számú állásfoglalás szerinti valóságos tartalma és azok valóságának körében a másodfokú bíróság visszaül az elsőfokú bíróság ítéletének [26] és [27] pontjaira, azokat megismételni nem kívánja.

[15] A Fővárosi Ítéltábla azonban szükségesnek tartja azt is e körben kiemelni, hogy a sérelmezett közléseket tartalmazó műsorszám részletben, éppen közvetlenül azokat követően az ügyészség szóvivője számol be arról, hogy a felperessel közölték a hivatali visszaélés és hűtlen kezelés büntetének megalapozott gyanúját. Ezen szerkesztési technika is azon tudattartalom kialakulását eredményezi a nézőben, hogy a felperes ingatlanán ezek a munkálatok visszaélésszerűen kerültek elvégzésre, azokat is érinti a gyanúsítás.

[16] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte az alperest helyreigazító közlemény közzétételére.

[17] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 499. § (1) bekezdése második mondatára figyelemmel kötelezte a másodfokú perköltség megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján. A felperes által a másodfokú eljárásra felszámított perköltség összegét a Fővárosi Ítéltábla a 14/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[18] Az alperes köteles viselni a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján figyelemmel a Pp. 499. § (1) bekezdésére is a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. (Itv.) 42. § (1) bekezdése és a 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint fellebbezési illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének megfelelően.

[19] Tájékoztatja az alperest, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2025. szeptember 9.

Dr. Kisbán Tamás s.k.

a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k. Dr. Hercsik Zita s.k.

előadó bíró bíró